

H. Rossier

De christen in de woestijn

Over de blijdschap in Christus

Filippenzen 1 - 4

Een christen die in gemeenschap leeft met de Heer, weet uit ervaring dat de mensenwereld waarin hij leeft, wordt getypeerd als *“een krom en verdraaid geslacht”* (Fil. 2:15). De wereld ligt in het boze. De Heer Jezus vond hier zelfs geen plaats om Zijn hoofd neer te leggen. De wereld was een woestijn voor Hem. Hij heeft er Zijn werk volbracht, en volgde de weg die Hem aan het einde bracht. Zijn oog was gericht op het huis van de HERE, waarvan de aanblik voor Hem verzadiging van vreugde betekende voor eeuwig.

De brief aan de Filippenzen stelt ons de karaktereigenschappen voor van de christen in de woestijn. Wanneer hij trouw is, kan niets in deze wereld hem voldoening schenken. Het is een plaats voor hem waar hij moeilijkheden en verzoekingën ontmoet. De apostel Paulus ondervond hier ook moeite en leed. Terwijl hij gevangen was, viel men hem aan en maakte gebruik van zijn afwezigheid om het werk van de vijand te doen. In deze brief wordt Paulus steeds voorgesteld als iemand die niets bezit in de wereld, maar die toch vol blijdschap voorwaarts gaat. Hij spreekt voortdurend over vreugde in deze brief. Te midden van alle moeilijkheden was zijn hart er vol van. Hij wekt de christenen ertoe op blij te zijn: *“Verblijdt u altijd in de Heer! Nog eens zal ik zeggen: Verblijdt u!”* (Fil. 4:4).

Wie gaf hem die blijdschap? Het antwoord hierop wordt telkens herhaald. We vinden het alleen al zeventien maal in het eerste hoofdstuk: Christus! De Persoon van Christus en de blijdschap gaan gegarandeerd samen. Iemand die de zegen van de tegenwoordigheid van Christus verwerkelijkt, is een gelukkig en blij mens. De blijdschap van Paulus was dat Christus *alles* voor hem betekende. Paulus had geen andere motivatie, geen ander doel, geen andere bron, geen andere interesse dan Christus. Hij zegt: *“Want te leven is voor mij Christus”* (Fil. 1:21). Hij stelde al zijn vertrouwen op Christus en legde alle zelfvertrouwen af: *“Wij die God*

dienen door de Geest van God, en in Christus Jezus roemen en niet op vlees vertrouwen” (Fil. 3:3).

Zijn ontmoeting met Christus op de weg naar Damascus betekende niet alleen het einde van de oude Saulus, maar legde ook het verlangen in het hart van de apostel om Christus te *winnen*. Met Christus te zijn, dat was zijn grote wens. Het sterven zou voor hem zelfs winst zijn, en hij verlangde ernaar “heen te gaan en met Christus te zijn, want dit is verreweg het beste” (Fil. 1:23). Maar hij wilde niet kiezen en wenste dat ook niet, omdat hij de belangen van Christus op het oog had. In het vlees te blijven was namelijk van groot belang voor de gelovigen. En in dit vertrouwen wist hij dat hij zou blijven. Dit was niet zijn eigen belang, maar dat van Christus.

In Filippenzen 2 zien we waaruit de navolging van Christus hier op aarde bestaat, terwijl Filippenzen 3 ons ertoe oproept te jagen naar het heerlijke, hemelse einddoel. Dat is onze Heer en Heiland Jezus Christus, die ons is voorgegaan en die nu in de heerlijkheid is aan de rechterhand van God. Hoofdstuk 2 toont ons dat het volgen van de Heer inhoudt dat wij op Hem gaan lijken. Wij hebben Hem voor onze aandacht als ons Voorbeeld en wij wandelen in deze wereld door Zijn voetsporen na te volgen. De wandel van de Heer was een afdalende weg. Hij is neergedaald uit de heerlijkheid om op aarde te komen. Hij heeft de gestalte van een Slaaf aangenomen. En Hij, de Zoon van God, heeft Zichzelf als Mens vernederd tot in de schandelijke kruisdood.

Paulus spreekt hier niet over de inhoud van het werk van Christus, want hij richt zich tot *geredde* zondaars. Voor hen is het van belang de Heer te volgen op de weg, die Hij heeft afgelegd en waarop Hij ons zo'n volmaakt voorbeeld heeft nagelaten. Hij alleen was in staat om zo diep af te dalen. Wij moeten naar Zijn beeld gevormd worden. Als natuurlijke mensen kunnen wij dat niet, wij moeten het leven van Christus ontvangen hebben.

God had de mens in de hof van Eden geplaatst. De mens is daar beproefd en verleid tot zonde. Satan zei: “*God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend*” (Gen. 3:5). Hij zei daarmee als het ware: ‘God is jaloers en heeft jullie niet de plaats willen geven die aan de zijne gelijk is’. De mens dacht zodoende dat dit iets heerlijks was en probeerde aan God gelijk te zijn. Maar zó is hij juist in de macht van de satan terechtgekomen. De dood en het oordeel waren het gevolg.

De Heer Jezus heeft precies het tegengestelde gedaan. In plaats van Zichzelf te verhogen in deze wereld, heeft Hij Zichzelf vernederd. Hij zei: “U bent mijn Here, ik heb geen goed buiten U” (Ps. 16:3 NBG). Hij heeft het geen roof geacht God

gelijk te zijn, maar heeft Zichzelf ontledigd. Hij heeft gewandeld in de weg van volkomen vernedering en zelfverloochening. En Paulus ging diezelfde weg, omdat hij in Christus zo'n uitmuntend voorbeeld had gevonden. Hij wilde niets anders.

Als wij in gemeenschap met de Heer de weg gaan, worden de dingen die men in de wereld belangrijk vindt, voor de christen schade en vuilnis (Fil. 3:8). Het is voor ons verlies. Hoe moeten we ons ervan ontdoen? Er zijn zoveel dingen die voor ons aantrekkelijk zijn. Wij weten dat ze geen waarde hebben, en toch vinden wij ze zo belangrijk. Maar als wij evenals Paulus dicht bij de Heer leven, zullen wij in Hem onze grootste schat vinden. Dan valt al het andere weg.

Een voorbeeld: een klein kind pakt een scherp mes, en de moeder ziet dat. De moeder is bang dat het kind zich zal verwonden, wanneer ze het afpakt en het kind weerstand biedt. Daarom zal ze iets moois aan het kind voorhouden, waarmee ze aandacht trekt. Om daarmee te kunnen spelen, zal het kind het mes loslaten. Zo is het ook bij ons. Als de Heer onze harten vervult, zullen de dingen die vroeger onze aandacht hadden wegvallen. Met het verstrijken van de tijd zullen we die dingen zelfs als vuilnis beschouwen, omdat we Christus willen winnen.

In 1 Korintiërs 9:24 staat: *"Weet u niet, dat zij die in de renbaan lopen, allen wel lopen, maar één de prijs ontvangt? Loopt zo, dat u die verkrijgt"*. De tweede die binnenkomt, ontvangt niets. Loop zo dat u die verkrijgt! Loop allemaal samen als gelovigen, maar wees die éne die het doel bereikt. Om het doel te bereiken, moeten we ons ontdoen van elke last. Iemand die een zak met kostbare stenen draagt, heeft er moeite mee die weg te gooien. Maar als hij zich realiseert dat hij een zak met vuilnis draagt, gooit hij die maar al te graag weg. Zo is het ook met iemand die de Heer Jezus heeft aangenomen. Alle dingen van de aarde worden voor hem waardeloos, naarmate hij verder loopt en het doel nadert.

Het doel te bereiken, is *Christus* te winnen en in Hem bevonden te worden (Fil. 3:9). Om dit mogelijk te maken is er één kracht: Hem te kennen en de kracht van Zijn opstanding. En deze kracht is een leven dat mij voert tot de opgestane Heer, bij Wie wij eeuwig zullen wonen. *"Een ding doe ik: terwijl ik vergeet wat achter is en mij uitstrek naar wat voor is, jaag ik in de richting van het doel naar de prijs van de hemelse roeping van God in Christus Jezus"* (Fil. 3:14).

We zijn niet alleen ertoe geroepen de voetstappen van de Heer te volgen, maar ook om Zijn getuigen te zijn: *"opdat u onberispelijk en rein bent, onbesproken kinderen van God te midden van een krom en verdraaid geslacht, waaronder u schijnt als lichten in de wereld"* (Fil. 2:15). Dat heeft Christus ook gedaan. Lichten zijn hemellichamen, sterren. Wij mogen een *hemels* getuigenis afleggen en het

licht van God verspreiden. Onze oorsprong is de hemel, en vandaar uit zendt de Heer ons om zo te zeggen op aarde, zoals Hijzelf ook door God hierheen gezonden was. Wij mogen hetzelfde getuigenis geven dat Hij gaf. Hij die het Licht is, verspreidde het licht toen Hij op aarde was. Wij mogen nu het *“woord van het leven”* vertonen, het woord dat nieuw leven schenkt, het eeuwige leven in Christus Jezus onze Heer. Als onze gedachten met dit *“Woord van het leven”* bezig zijn en wij trouwe getuigen van Hem zijn – lichten in de wereld –, dan zal dit Woord ook in ons zichtbaar zijn. Mensen zullen tot de waarheid worden aangetrokken en belangstelling tonen voor het Woord, dat de oorsprong is van het eeuwige leven dat wij bezitten.

Oude Sporen 2014

